

[K. J. Mortensen.]

kort. Vi kan vel med det samme konstatere, at når vi nu skal have denne ændring, er det fordi vi ikke var opmærksomme på problemet, da vi vedtog aktieselskabsloven sidste år.

Jeg må erkende, at da jeg i første omgang så lovforslaget, så studsede jeg lidt og tænkte igen på det, der har været visse partiers store ønske, nemlig folkeaktier. Men mit indtryk er, at det er ikke det, der gør sig gældende her, og derfor kan vi også gå ind for en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Sagen er jo den, at det er nødvendigt med kapitaltilførsel til erhvervene, og vi mener ganske vist, at en eller anden form for økonomisk demokrati — noget i retning af det, vi foreslog for et års tid siden — ville gavne væsentligt bedre og tilføre væsentligt bedre kapital til virksomhederne, men ok. det kunne ikke gå igennem. Såfremt der er den mindste mulighed for, at man gennem det foreliggende forslag kan få kapital frem, så synes jeg, lovforslaget skal have en hurtig behandling, og jeg skal gøre, hvad jeg kan til, at ministerens ønske om vedtagelse i denne samling går i opfyldelse.

Glistrup (FP):

Igennem nogle år arbejdede en del af teknokraterne på dette område for at få trukket politikerne til at lave en ny aktieselskabslov, som skulle være baseret på, at der skulle være en bunke for samfundet aldeles overflødig og goldt papirarbejde ved skriveborde med revisionsberetninger om lige-gyldige forhold og dokumenter og blanketter, der skulle udfyldes. Det lykkedes virkelig i sidste samling disse teknokrater at få overbevist folketinget om det, og resultatet var, at vi fik en elendig aktieselskabslov, hvor man udelukkende koncentrerede sig om at indføre bestemmelser, der for samfundet er aldeles ligegyldige, men som set fra Danmarks Jurist- og Økonomforbunds side og fra Dansk Revisorforenings side var vældig gode til at give nogen mægtig gode erhvervsindtægter.

Vi vil nu opleve i de kommende samlinger som følge af, at den lov, folketinget vedtog sidste forår, er så dårlig og elendig, at der vil komme nogle forslag om, at man skal ændre så på det ene og så på det andet. Til syvende og sidst kan man ikke finde nogen fornuftig måde at ændre det på, fordi selve det til grund liggende, det, folketinget præsterede sidste forår, var et sådant makværksarbejde, som det faktisk var.

Vi ser her et af eksemplerne, som for langt den overvejende del af de danske selskaber først og fremmest betyder, at de får lidt større muligheder for at trække skattevæsenet ved næsen, end de ellers ville have. For adskillige tusinde selskaber bliver der anledning til gode skattefiduser. For 50-60 selskaber — som er dem, handelsministeren har haft i tankerne, og som han skriver om — er det et spørgsmål om, hvorvidt medarbejdere kan stilles lidt bedre ved tegning af aktier. Det er — bevares — ØK, Handelsbanken, Gyldendal osv. Det er da også et indslag i dansk erhvervsliv, men blandt de indregistrerede selskaber er det mindretallet. Her er den løsning, som handelsministeren har foreslået, måske nok den mest fornuftige, idet man kan sige, der er et hensyn til investorerne, og der er et hensyn til medarbejderne, som skal afvejes, og det kan godt være, at handelsministeren har fundet den rigtige løsning i disse mindretalstilfælde, som er det eneste, der virkelig har interesse ret ham.

Der er imidlertid 1.000 eller 2.000 selskaber, hvor reglen kommer til at virke aldeles urimelig, fordi den i den grad kan bruges til at udnytte situationen over for en minoritetsaktionær ved at sørge for, at det bliver majoritetsaktionærerne, som kommer til at dominere medarbejderskabet, medens minoritetsaktionærerne bliver trængt fuldstændig væk. En meget stor del af danske middelstore handelsvirksomheder og håndværksvirksomheder er af den struktur, og navnlig efter et generationsskifte vil det betyde, at de, som har meget, de, der sidder med magten i selskabet, på bekostning af arvin-